

край до Парижъ, подпираме тоя тель въ сичка-та му дължина по колове, но да имаме грижа да не ся опира тель-тъ у колове-те кой-то могатъ да привлечатъ електрика-та, и това става като го положиме на едно вещество неводително : чинія, стъкло, и д. т.

Въ Парижъ има една машина, сложна отъ сждове за коя-то говорихме по горѣ, и това прави една батерія. Залавяме тель-тъ си у положитель-тъ полюсъ; кождо-то за отрицателный-тъ, залавяме го у земя-та чрезъ единъ другъ малакъ тель, на край-тъ кому-то има една мяталическа плака.

Ето електро-магнитъ-тъ че дѣйствува, ето го че привлича малки-те железни късове които приближиме до него, или, кой-то престанва да привлича кога-то запреме машина-та; ето че отъ Парижъ въ една минута можеме да явиме въ Лилъ, дѣ ся намираме.

Но това не стига: искаме да принесеме мысли-те си завчасъ отъ Парижъ до Лилъ, чрезъ тоя чуденъ вѣстникъ кого-то наричатъ електрика.

Можеме вече да кажеме, че разни-те спирания и трѣгвания на телеграфъ-тъ, представлявать тия и тия буви; по какви смущения и ка-